

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

1. Nazwa

HISTORYCZNY UKŁAD RURALISTYCZNY WSI

2. Czas powstania

1310 r.; 1791 r.; XIX w.

3. Miejscowość

**SZEDZIEC
KUKLICE**

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

obszar wsi

5. Przynależność administracyjna

województwo dolnośląskie

powiat górowski

gmina Góra

6. Współrzędne geograficzne

N: 51°39'06", E: 16°36'53"

7. Użytkowanie obecne

mieszkalne
rolnicze

8. Stan zachowania

4

Mapa w skali 1:5000 w zał. nr 1.

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Nazwy: Szedziec: Shediz (1310), Schätz (1787, 1830, 1845-1945)

Kuklice: Guglitze (1791, 1830, 1845-1945), Szedziec Mały (czasowo po 1945)

Historia: Administracyjnie Szedziec i Kuklice funkcjonują jako jedna wieś. W wykazie urzędowych nazw miejscowości i ich części z 2019 r., Kuklice są określane jako część wsi Szedziec. Historycznie Kuklice stanowiły folwark należący do dóbr w Kłodzie Małej.

Wieś o metryce średniowiecznej (pierwsze wzmianki 1310) z dobrami rycerskimi. W II poł. XVI w. wieś wraz z folwarkiem Kuklice była w posiadaniu rodu von Hock, W k. XVIII w. majątek należał do rodu von Haugwitz. Wówczas wśród mieszkańców wsi odnotowano 4 kmieci, 14 zagrodników, 4 chałupników. W XIX w. Szedziec kolejno należał do barona von Westerhold (od 1820), rodziny Werné (1845 r.), Edmunda Hummela (1873 r.), Wilhelma Bauma (przed 1886 r.). Wtedy też w miejscowości działała szkoła ewangelicka, gorzelnia, browar, w 1845 r. odnotowano cegielnię. Od 1900 r. do czasów II wojny światowej dobra stanowiły własność rodziny von Goßler.

Na płd. od wsi znajduje się cmentarz komunalny założony w pocz. XX w.

Szedziec to niewielka wieś o układzie wielodrożnicy. W centralnej części ulokowany jest zespół pałacowo – parkowy stanowiący dominantę przestrzenną w krajobrazie, oddzielony od głównej drogi murem. W zach. części założenia rezydencjonalnego usytuowany jest pałac o XVIII w. korzeniach, przebudowany w I poł. XIX w i ok. 1900. r. oraz oficyna i budynek gospodarczy. Wszystkie budynki znajdują się w złym stanie technicznym. Wokół pałacu i na wsch. od niego rozciąga się, pochodzący z I poł. XIX w., park. Po płn. stronie założenia pałacowo – parkowego znajduje się kilka zbiorników wodnych. W płn. zach. części wsi znajduje się zespół folwarczny. Folwark rozplanowany jest wokół dużego, czworobocznego dziedzińca. Zabudowę gospodarczą – mieszkalną stanowiły obiekty pochodzące z pocz. XX w., Obecnie część obiektów założenia nie istnieje. Zachował się, budynek mieszkalny – gospodarczy, z częścią gospodarczą w złym stanie technicznym, ulokowany w pierzei wsch. założenia oraz gorzelnia posadowiona po płd. stronie majdanu.

Oba obiekty stanowią wyróżniki w krajobrazie kulturowym wsi.

Tradycyjną zabudowę miejscowości tworzą, luźno lokowane po obu stronach dróg zagrody z obiektami pochodzącymi z k. XIX, pocz. XX w. Budynki to w większości skromne obiekty murowane o prostych, zwartych bryłach, opartych na rzutach wydłużonych prostokątów, kryte stromymi dachami dwuspadowymi, z pokryciem z dachówki karpiówki w kolorze ceglonym, o elewacjach wykończonych tynkiem lub ceglanych. W zabudowie wsi wyróżniają się: budynek nr 21, wzniesiony w l. 20-tych XX w. będący historycznie domem sióstr zakonnych, wieżowa stacja transformatorowa.

Na terenie wsi zachowana jest historyczna kamienna nawierzchnia drogi.

Na płn. od Szedźca, w znacznym od niego oddaleniu ulokowane są Kuklice. Zabudowę Kuklic stanowi niewielki folwark z I ćw. XX w. rozplanowany wokół czworobocznego podwórza. Ceglane okazałe obiekty założenia znajdują się w złym stanie technicznym. Po płd. stronie folwarku zlokalizowane są budynki mieszkalny i gospodarczy z pocz. XX w.

Istniejące zagrożenia, postulaty konserwatorskie, bibliografia, źródła, materiały kartograficzne w zał. nr 2.

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

mgr Beata Basa Miodyńska
sierpień 2024 r.